

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HARRIE LET OP DE KLEINTJES

Een komedie

door

Jon van Eerd

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3457

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

HARRIE VERMEULEN :
 INEZ VERMEULEN :
 SAM VAN DAM :
 INSPECTEUR KODDEBEIER :
 BOBBIE :

HARRIE VERMEULEN

Harrie is getrouwd met Inez, die hij achter haar rug om ‘de generaal’ noemt. Het is een feit dat hij vaak niet in staat is eerst rustig na te denken alvorens te handelen. Dit zorgt ervoor dat hij steevast diep in de problemen komt. Het is geen slechte vent, maar het lukt hem altijd iedereen tot het uiterste te tergen, in de war te brengen en volledig mee te zuigen in zijn onbeholpen avonturen. Deze Harrie is zeker geen kluns, en ook geen sukkel. Harrie is vastberaden en gaat voor zijn gevoel altijd recht op zijn doel af. Dat dat vaak een onnavolgbaar pad is, is vooral aan zijn blinde eigenwijsheid te danken. Harrie heeft één grote hobby: Star Wars. Hij laat geen gelegenheid, film, beurs of congres voorbij gaan of hij is van de partij. In vol ornaat! Deze hobby deelt hij met mede-Star-Wars-gek Sam van Dam. Ze gaan er samen dan ook vaak op uit.

INEZ VERMEULEN

Inez is beroepsmilitair van een redelijk hoge rang bij de landmacht (sergeant-majoor opperwachtmeester). Het is niet duidelijk of haar beroep haar gemaakt heeft tot de vrouw wie ze is, of dat ze juist om die reden bij de landmacht is gegaan. Hoe dan ook, zij is een kordate, alerte, opgeruimde, beetje zakelijke vrouw. Haar doel in het leven is o.a. het in toom houden van haar echtgenoot Harrie. Ze houdt zielsveel van hem, maar kan na al die jaren nog steeds niet goed omgaan met zijn eigenwijsheid en zijn ongedurigheid. Al heeft ze duidelijk de broek aan, lukt het Harrie nog steeds om haar volledig van slag te brengen. Haar felheid komt vooral naar boven als ze Harrie moet redden. Ze kan enorm ratelen en ook wel drammen. Maar het is een in en in goede vrouw. Als ze geen uitweg meer weet komt er plotseling een andere Inez naar boven.

SAM VAN DAM

Sam is het Star-Wars maatje van Harrie. Buiten het Star Wars gebeuren om zien de twee elkaar niet zo vaak. Het enige wat ze écht delen is Star Wars. Sam is een goezak die zich snel voor allerlei karretjes laat spannen. Een beetje zenuwachtig en altijd bang voor wat er zou kunnen gebeuren, wordt hij al gauw meegezogen in Harrie’s onmogelijke plannen en kapriolen. Sam is zo iemand die er altijd te laat achter komt dat hij beter weg had kunnen gaan. Maar omdat hij iemand is die altijd op zoek is naar vrede op aarde, en oplossingen van schijnbaar te grote problemen voor zijn geest, kan hij zichzelf onmogelijk in de ellende storten. Kortom, Sam loopt een beetje achter de feiten

aan, en wil gewoon naar die Star Wars bijeenkomsten om te vluchten in een fantasiewereld waarin hij eigenlijk wel zou willen leven.

INSPECTEUR KODDEBEIER

Inspecteur Koddebeier is net gepromoveerd en neemt zijn taak bijzonder au sérieux. Hij denkt overal een clou te kunnen vinden voor zijn onderzoek. Omdat hij zichzelf soms net iets te veel vastbijt in een spoor waarvan hij denkt dat hij het moet volgen, mist hij soms het overduidelijke dat voor zijn neus gebeurt. Zijn relatief jonge leeftijd en onervarenheid maken dat hij zijn opdracht niet helemaal onder controle kan houden. De vele aanwijzingen, zijpaden, en gekken om hem heen verwarren hem terdege. Toch blijft Inspecteur Koddebeier altijd een gevaar voor de Vermeulens- tenslotte heeft hij die functie niet helemaal voor niks gekregen.

BOBBIE

Bobbie is Harrie's nichtje. Een lief maar doortastende jonge meid. Ze is nog maar net goed begonnen aan het uitslaan van haar vleugels. Na een au-pair periode in Parijs komt ze terug als een veranderde en volwassen vrouw. Ze doet er werkelijk alles aan om haar Ome Harrie en Tante Inez te helpen. Ze is zelfverzekerd, maar kan dat nog niet altijd even goed doseren.

DECOR

We zien een stijlvol appartement op een hogere verdieping in de stad (van de voorstelling). Het is het appartement van Robert en Karin, twee vrienden van Harrie en Inez, en de ouders van de tweeling Rex en Lex. Achter in het midden is een verhoging over de hele lengte van de vloer. Daar bevindt zich het keukengedeelte met een breed kookeiland. Achter het eiland is een (of meerdere) krukje(s) waarop met kan zitten. Het kookeiland heeft voldoende aanrechtoppervlak om de twee baby's neer te leggen.

Midden achter het aanrecht bevindt zich een groot raam met een brede vensterbank aan de buitenkant waardoor mensen buiten op de rand van de ene naar de andere kant kunnen schuifelen.

Rechts zien we de entree van het appartement met daarachter twee duidelijk zichtbare liftdeuren. Achter de entree zien we een trap naar boven gaan. Die leidt naar het dakterras. Vóór op het toneel-rechts is de deur van de slaapkamer van Robert en Karin (waarin Harrie en Inez tijdelijk slapen).

Links op de verhoging, in het verlengde van het keukenblok bevindt zich de deur naar de babykamer.

Op het voortoneel in het midden staat een bank en een salontafel.

Alle deuren gaan richting het toneel open!

KOSTUUMS

Als basis draagt iedereen alledaagse kleding anno nu. De kleding past vanzelfsprekend bij het personage. Als uitzondering draagt Inez een militair uniform (mantelpakje met baret) – dat als het even kan zonder colbertje er toch nog uit ziet als een redelijk normale kleding.

Hiernaast hebben Harrie en Sam nog Star Wars kostuums. Bovendien hebben ze allebei ook een identiek militair mantelpakje dat gelijk is aan dat van Inez (voor de Andrew Sisters-act).

NB. Alle beschrijvingen en neventeksten zijn gewoon vanuit het Nederlandse systeem: dus gezichtspunt van het publiek!

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat op. We zien een prachtig stijlvol, appartement. Het is smaakvol en modern ingericht. Erg netjes en opgeruimd. Alles staat precies op zijn plek en er is geen vuiltje te bekennen. Midden achter zien we een mooie keuken met een groot 'eiland'. Achter het aanrecht een groot raam. Rechts een deur naar de slaapkamer, waar Harrie en Inez slapen, en daarnaast de voordeur die leidt naar de publieke hal met twee liften. Achter de voordeur leidt een trap omhoog naar het dakterras. Op de verhoging, links, is de deur naar de babykamer. Voor de verhoging in het midden staat een lekkere bank met een salontafel. Er staat een koffer en een knapzak waar allerlei Star Wars dingen uitsteken, centraal in de woonkamer.)

(We horen een baby huilen.)

(Harrie komt de babykamer uitgerend met een krijsende baby in zijn handen. Het is Rex de ene helft van de tweeling, Rex en Lex. Hij weet niet goed wat hij ermee doen moet en begint met speeltjes te rammelen. We horen de baby kirren en dan is het stil. Even zucht Harrie en dan horen we uit de babykamer de tweede baby huilen. Harrie legt Rex op het eiland en kijkt nog even of hij stevig ligt. Dan rent hij de babykamer binnen. Hij komt meteen weer naar buiten met een krijsende Lex. Ook die probeert hij te sussen en dat lijkt ook even te lukken. Lex is stil, maar dan begint Rex weer te huilen. Zo een paar keer heen en neer. Hij kijkt snel even op het lijstje dat op de koelkastdeur hangt. Hij leest 'verschonen'. Harrie legt Rex naast Lex en verzekert zich ervan dat ze goed liggen. Dan rent hij het gangetje in. De baby's krijsen voluit. Hij komt terug met een poederbus. Hij begint toch maar vast met het verschonen. Eerst allebei de vieze luiers uit. Dat is al een heel gedoe. De luiers zitten overduidelijk vol poep. Hij houdt de luiers heel onhandig vast waardoor de poep op het aanrecht druipt. Hij pakt een grote lepel uit een lade en schept de poep in een

kom. Nu moeten de billetjes worden schoon gemaakt. Hij weet niet zo goed waarmee en kijkt rond. Dan pakt hij een afwasborstel en begint ze schoon te maken. De baby's kirren voluit. Ze hebben enorme lol. Als ze schoon zijn – Harrie vindt het maar vies en zet de afwasborstel met de kop naar beneden in de blender – kijkt hij rond naar schone luiers, maar vóór hij het weet krijgt hij een enorme straal plas in zijn gezicht van Rex. Hij pakt een handdoek en veegt zijn gezicht droog. Met grote voorzichtigheid gaat hij een beetje van Rex af staan, beetje opzij. Dan plast Rex een straaltje plas vlak naast Harrie. Harrie kijkt triomfantelijk – zo! Lekker gemist. Hij staat een beetje te grinniken en krijgt vervolgens een straal plas van Lex in zijn gezicht. Het is een flinke straal. Harrie pakt er een keukenrol bij en probeert de plas op te vangen. Rex lacht zich helemaal gek. Als het plassen ophoudt liggen beide baby's hard te gieren van het lachen. Vervolgens strooit hij flink met de poederbus op de billetjes. De Baby's gieren het uit, maar door de hoeveelheid poeder moet Harrie zo hard niezen en kuchen dat de baby's beginnen te huilen. Harrie kijkt rond, rent naar de salontafel en pakt de fruitschaal. Hij probeert een appel in de mond van Rex te proppen, maar die is te groot. Het wil niet lukken. Harrie eet een hap uit de appel en probeert het nog een keer. Ook dat wil niet lukken. Nóg een hap, en nóg een hap, maar de appel is te groot. Dan pakt hij een banaan en plant die rechtop in de mond van Rex. Die zit! Rex is stil. Een tweede banaan gaat in de mond van Lex, en ook hij is stil.)

INEZ : *(komt gehaast de slaapkamer uit. Ze heeft een militair mantelpakje aan, maar nog zonder colbertje. Ze draagt twee Milva kostuums op hangertjes)* Harrie, er staat eten in de koelkast, je hoeft het alleen maar even op te warmen in de oven.

HARRIE : Ja, maar...

INEZ : *(ze ratelt maar door, loopt op Harrie af terwijl ze naar de babykamer loopt)* Hang deze twee uniformen even uit in de babykamer. *(ze stopt even en houdt de ene met een glimlach omhoog)* Past niet meer. Goed, hè? Moet je kijken! Ik ben echt flink afgevallen. *(ze duwt ze Harrie in de armen)* En die andere zit vol gaten. Dus die moeten terug.

HARRIE : Maar Inez...

INEZ : Doe nou even. (*Harrie loopt de babykamer binnen met de uniformen*) Ik moet nu echt snel gaan, ik ben al laat. En neem nou dat toetje.

HARRIE : (*vanuit de babykamer*) Toetje...

INEZ : (*loopt de slaapkamer in*) Die heerlijke chocolademousse.

HARRIE : (*komt de kamer weer in*) Oh ja ja...

INEZ : (*met haar hoofd om de hoek*) In de koelkast.

HARRIE : Ik...

INEZ : Van die avondwinkel beneden. Heerlijk! (*ze verdwijnt weer*)

HARRIE : Maar...

INEZ : Eet het nou op! Het is vers gemaakt en moet koel blijven. Dadelijk bederft het. (*komt weer de kamer in met een baret in haar handen*) Ik heb het in een kommetje gedaan. Je kan er ook poedersuiker op doen. (*gooit de baret naar Harrie – hij vangt hem*)

HARRIE : Maar Inez, schatje, kunnen we nou niet...

INEZ : Leg die even bij de uniformen, schat. (*ze loopt naar een kastje rechts naast de deur, pakt haar sleutels*) We zwaaien de generaal-majoor uit en drinken even een borrel.

HARRIE : Maar ik... Inez.

INEZ : En als ik dan terug ben kunnen we ons rustig installeren hier. Beetje eigen maken.

HARRIE : Maar...

INEZ : (*ze kruist het hele toneel over en weer en loopt van alles te doen*) Ik neem de auto, heb je nog getankt?

HARRIE : Eh...

INEZ : (*rommelt in haar tasje*) Denk je dat je alles kan vinden?

HARRIE : (*kijkt beetje verdwaasd rond*) ... Nou...

INEZ : (*ze voelt dat ze haar oorbellen is vergeten*) Oh. (*ze loopt richting slaapkamer*) Ik moet echt zeggen dat ze alles picco bello voor ons hebben achtergelaten.

HARRIE : Mij teveel knoppen en drukkers en toeters en bellers...

INEZ : Het is werkelijk prachtig.

HARRIE : Ik kan niks vinden.

INEZ : *(loopt de slaapkamer in)* Zeur niet zo, Har, jij bent toch nooit bang geweest van een beetje hightech.

HARRIE : Ja, maar...

INEZ : Nou dan druk je maar op een knop en dan zie je wel. *(Loopt de slaapkamer binnen)* Hè, Har! Het is maar voor twee weken, we doen het voor Robert en Karin. Die doen al zoveel voor ons, dus wij passen op de tweeling!

HARRIE : Ja, en dat vind ik ook heel gezellig, maar...

INEZ : *(vanuit de slaapkamer)* ...en er staan twee potjes met warme maaltijd klaar voor de baby's.

HARRIE : *(mompelt voor zichzelf terwijl hij naar de koelkast kijkt)* Twee potjes met maaltijd...

INEZ : *(vanuit de slaapkamer)* Naast de chocolademousse. *(Harrie loopt naar de koelkast en kijkt erin)* Fijngemaakte bloemkool, geprakte aardappel, rijst of bonen puree. *(Harrie heeft een potje in zijn handen en draait het dekseltje eraf)* Je mag kiezen! En niet openmaken! *(plop)* Pas als je het gaat opwarmen! *(hij pakt een pannetje)* En niet in een pan warm maken, *(potje in de pan)* gewoon in de magnetron.

HARRIE : Magnetron. ... Zeg Inez als we nou...

INEZ : *(ze ratelt maar door)* En begin nou niet weer te zeuren over dat Star Trek.

HARRIE : Star Wars!

INEZ : Star Wars, whatever, daar hebben we het al genoeg over gehad... *(steekt haar hoofd buiten de deur)*

HARRIE : Maar...

INEZ : Na vanavond heb ik twee weken niks te doen, en dan kan jij elke avond de hort op. *(trekt haar hoofd weer terug)*

HARRIE : Maar dat is het 'm nou juist! Ik hoef die twee weken niet. Het is vanavond. Alleen vanavond.

INEZ : *(vanuit de slaapkamer)* Ja, en alleen vanavond neemt de kolonel afscheid. En je weet hoe belangrijk het afscheid van de kolonel is...

HARRIE : Ja, de kolonel, natuurlijk. Maar...

INEZ : *(steekt haar hoofd buiten de deur)* ...en je weet hoe zeer hij mij daarbij wil hebben. *(trekt haar hoofd weer terug)*

HARRIE : Dat zei je.

INEZ : *(vanuit de slaapkamer)* Het is mijn plicht.

HARRIE : *(doet haar na)* Voor de landmacht.

INEZ : *(heeft dit niet gehoord – vanuit de slaapkamer)* Voor de landmacht!

HARRIE : Jawohl mein Obersturmführer Feldweibel Schwein *(Inez staat plotseling voor hem – nu met baret)* Schätschen...

INEZ : Mijn plicht aan de Koning en het Vaderland! *(ze salueert – Harrie doet verward een halve saluut mee. ze loopt de slaapkamer in)*

HARRIE : Ja, maar ik wil zo graag naar die ruilbeurs. Die is er ook maar één keertje.

INEZ : *(ze corrigeert een en ander voor de spiegel)* Dat is niet waar. De kolonel gaat maar één keer met pensioen! Die rare Star Trek...

HARRIE : Wars.

INEZ : Star Wars bijeenkomsten van jou zijn wekelijks.

HARRIE : Niet!

INEZ : Nou zo goed als! Heel vaak! En bovendien kom je dan weer thuis met nog meer troep; zwaarden, robots, schoenen. *(wijst naar de koffers)*. En je hebt al die ellende ook nog mee hier naartoe genomen.

HARRIE : Om te ruilen! Ik heb het meegenomen om te ruilen!

INEZ : Voor die paar dagen, al die zoi.

HARRIE : Voor de ruilbeurs. Die is hier om de hoek. Én ik heb afgesproken met Sam.

INEZ : Sam! Hoe vaak heb ik je niet gezegd dat je niet meer met die sukkel om moet gaan?

HARRIE : We houden allebei van Star Wars!

INEZ : Sam heeft de Titanic laten zinken!

HARRIE : Het is een unieke beurs!

INEZ : HARRIE! Ik ben er nu echt klaar mee. Ik ben al veel te laat! *(kijkt op haar horloge)* Het is allang begonnen. En ik wil niet dat die... die Sam hier in huis is.

HARRIE : Maar Sam...

INEZ : Ik wil die man hier niet hebben! Je stuurt hem weg! *(ze loopt naar de salontafel en ziet dat de fruitschaal weg is)* Waar is het fruit? Ik moet iets eten.

HARRIE : *(staat inmiddels weer achter de baby's en trekt de bananen uit hun mond)*

Banaan? *(de baby's beginnen te huilen – snel propt hij de bananen terug – ze zijn weer stil)*

INEZ : Wat doe je nou?! *(ze ziet de baby's met de banaan in hun mond)* HARRIE! Ben je nou helemaal gek geworden. Zo stikken ze toch!

HARRIE : Ze vinden het lekker.

INEZ : *(rukt de banaan uit hun mond – ze beginnen meteen te huilen)* Ach, wat weet jij nou?! *(ze haalt twee fopspenen uit een babydoosje, maakt ze nat door ze in haar mond te stoppen en geeft elke baby een fopspeen – ze zijn stil)* Zó doe je dat. Als ze huilen geef je ze de fopspeen.

HARRIE : Fopspeen.

INEZ : Of beertje.

HARRIE : Ja?

INEZ : *(heeft twee beertjes in haar handen)* Beertje.

HARRIE : Beertje.

INEZ : *(koosnaam)* Beertje. *(ze loopt naar het kastje naast de deur – en pakt een lipglos)* Het is de enige manier om ze stil te krijgen.

HARRIE : Inez, liefste van mijn leven, kunnen we nou niet...

INEZ : *(negeert dit compleet – loopt weer naar hem toe)* En geef ze schone luiers. Ze liggen helemaal bloot! *(knijpt hem liefdevol in zijn wang)* Aaah, niet zo pruil nou! *(Ze ziet het kommetje met poep en denkt dat het de chocolademousse is.)* Schat, bewaar die chocolade mousse nou koel, anders bederft het. *(Zonder dat Harrie het ziet pakt ze de kom en zet ze het in de koelkast. Ze trekt aan een band naast het raam en buiten zakt een luxaflex naar beneden.)* En hou de hete avondzon een beetje buiten. *(Inez pakt de bananen, loopt naar de kapstok en pakt haar jas. In de hal zien we een lift omhoog komen.)* Ik ben niet laat thuis en dan kijken we lekker samen een filmpje. Gezellig.

HARRIE : Schindler's List.

(In de hal gaat de liftdoor open en Sam stapt naar buiten. Hij draagt het kostuum van Darth's Vader.)

INEZ : Ik ben weg. Als ik nu niet ga hoef ik niet meer te gaan. *(ze trekt een jas aan)*

HARRIE : Oh, nou...

INEZ : En je weet wat ik heb gezegd over die Sam! (*Sam wil net aanbellen, als Inez de deur open doet. Schrikje.*) Ah!

SAM : (*in zijn masker*) Hallo!

INEZ : Sam! (*ze pakt hem vast en duwt hem naar binnen – ze kijkt even snel of er niemand in de hal is*) Je zult alleen moeten gaan. Harrie gaat niet mee!

SAM : (*in zijn masker*) Niet?

INEZ : Nee, hij blijft hier! En jij gaat weg, dag Sam... (*houdt de voordeur open*)

SAM : (*verbaasd naar Harrie – terwijl hij zijn masker afzet*) Hier?

HARRIE : Ja, ze zijn op vakantie.

SAM : Wie?

HARRIE : Vader en moeder.

SAM : Vader en moeder?

HARRIE : Canarische Eilanden.

SAM : Ik dacht dat jouw vader en moeder niet meer leefden?

HARRIE : Van de baby's Sam! De vader en moeder van de baby's. Hun ouders.

SAM : (*snapt er niks van – wil iets zeggen*) ...

INEZ : (*verliest haar geduld*) En wij passen op. Nou dag Sam! (*ze rommelt wat in haar tas, legt de bananen op de salontafel – en loopt de slaapkamer binnen*)

SAM : Ik dacht al. Nieuw adres?

HARRIE : Wat?

SAM : Van jullie?!

HARRIE : Nee. Dit is het adres van Robert en Karin.

SAM : Wie zijn Robert en Karin?

HARRIE : Vrienden van ons. Ze zijn op vakantie.

INEZ : (*opgejaagd nu – terwijl ze iets in haar tas stopt en richting voordeur loopt*) Canarische Eilanden. Kom Sam, kom je?

HARRIE : En ik moet op de baby's passen.

INEZ : (*loopt terug naar de salontafel en pakt de bananen*) Één keertje maar! Goed, dus, eh, Sam, dat Star Trek feestje gaat niet door.

HARRIE : Het is geen feestje...

SAM : Het is een beurs.

INEZ : Je zult alleen moeten gaan!

SAM : *(teleurgesteld)* Hèèè...

INEZ : Sam zie je die lift?

SAM : Ja?

INEZ : Die ga jij zo nemen. Naar beneden. Dag Sam! *(ze loopt de voordeur uit – tegen Harrie)* Je weet wat ik heb gezegd Harrie, *(gebaart ‘Sam moet wieberen’)* en kleed de kinderen aan! *(ze trekt de voordeur dicht en loopt de lift in – die zien we zakken)*

SAM : Hè, wat vervelend nou. Kan je echt niet mee?

HARRIE : Nee, je hebt het gehoord. Ik moet op de baby's passen.

SAM : Maar er komt een speciale collectie over uit Londen waarop we kunnen bieden.

HARRIE : Ik wéét het Sam! Ik vind het al vervelend genoeg! De generaal heeft me voor het blok gezet. Ga jij maar.

SAM : Generaal?

HARRIE : *(gebaart richting voordeur)*

SAM : Hèèèèèèè...

HARRIE : Anders App je me even als je iets ziet en dan kan ik vanuit hier bieden.

SAM : Maar dat is toch helemaal niet leuk?

HARRIE : Nee, ik weet het Sam, hè wrijf het er nou niet zo in, het is nou eenmaal zo.

SAM : *(is inmiddels naar de baby's gelopen, hij heeft zijn masker nog steeds in de hand)* Zijn dit ze?

HARRIE : Nee, deze zijn van Madame Tussaud, de echte liggen in de slaapkamer. JA, NATUURLIJK ZIJN ZE DAT! *(wijst rechts en links)* Rex en Lex ... of *(wijst links en rechts)* Lex en Rex, ik heb geen idee.

SAM : Schattig. Koetsjekoetsjekoetsjekoetoeoeoe....

HARRIE : Is dat een nieuw kostuum?

SAM : Ja, hoe vinje 't?

HARRIE : Mooi, maar je had er zo toch al een?

SAM : Ja, maar deze is veel mooier. Moet je kijken. *(hij zet het masker op)*

HARRIE : *(vol bewondering)* Zo, zeg! Die is echt mooi!

SAM : *(draait zich naar de baby's)* Koetsjekoetsjekoetsjekoetoeoeoe....

(De twee fopspenen springen uit hun mond de lucht in en de baby's beginnen te loeien. Harrie rukt Sam bij ze weg!)

HARRIE : *(tegen Sam)* Hè, sodemieter nou toch op. Nou huilen ze weer! *(terwijl hij de fopspenen zoekt)* Ga jij nou maar alleen, ik moet hier blijven. Waar zijn die fopspenen nou weer?

(De baby's huilen hysterisch – Harrie likt aan zijn duimen en stopt die in hun mond. De baby's zijn meteen stil – Harrie staat er wel heel onhandig bij.)

SAM : Maar kunnen we niet iets verzinnen? We kunnen toch een babysit bellen?

HARRIE : Heb ik al gedaan.

SAM : Je hebt toch zo'n babysitcentrale?

HARRIE : Al geprobeerd.

SAM : En niemand kan?

HARRIE : Nee, het is weekend, en het is loeidruk. Ik heb alles al geprobeerd. Die centrale, de dochter van mijn baas, de buurvrouw, de dierenambulance!

SAM : Hè, wat vervelend nou!

HARRIE : Dat zeg ik! ... Wácht! Ik heb een idee. Dat ik daar nou niet eerder aan heb gedacht. Mijn nichtje! *(hij loopt naar zijn mobiele telefoon – de baby's beginnen te krijsen – snel stopt hij zijn duimen weer terug)*. Sam! Mijn telefoon! Dáár! Ik bedenk me net dat we mijn nichtje kunnen vragen. Die is au pair geweest in Parijs, en net terug. Geef. Geef.

(Sam pakt de telefoon en geeft deze aan Harrie. Harrie wil de telefoon aanpakken, maar de baby's beginnen weer te huilen. Snel stopt hij weer zijn duim hun mond.)

Bel even ... ehm ... *(hij kan geen kant op)* In de telefoon. Onder de B. van Bobbie. Ze heet Bobbie.

SAM : *(kijkt naar de telefoon)* Wat is je code?

HARRIE : 1, 2, 3, 4! Bobbie.

SAM : Vind je dat niet wat voor de hand liggend?

HARRIE : Wat?

SAM : 1, 2, 3, 4! Dat probeert iedereen als eerste.

HARRIE : Wat is die van jou dan?

SAM : 4, 3, 2, 1! (*zoekt in de telefoon*) Bobbie, Bobbie, Bobbie... Vermeulen?

HARRIE : Ja, dat is 'r, doe effe intoetsen.

SAM : Familie?

HARRIE : Ik zeg 'het is mijn nichtje' en ze heet Vermeulen. Zou het familie zijn?!
Kom hier.

SAM : Hè, oh, oh, ja, ja natuurlijk. (*terwijl hij het nummer intoetst loopt hij naar Harrie*) Hij gaat over.

(Er ontstaat een raar soort over-en-weer gedoe met de telefoon. Harrie wil hem wel aanpakken, maar kan dat niet. Sam wil hem geven, maar het wil niet lukken. Uiteindelijk pakt Harrie de telefoon. De baby's beginnen te huilen. Harrie likt aan de duimen van Sam en stopt die de baby's in de mond.)

HARRIE : Ha, Bobbie, je oom Harrie hier. Alles goed? Ik hoorde dat je weer terug bent uit Parijs, en ik zit een beetje omhoog. We logeren bij Robert en Karin, je weet wel, Robert en Karin Timmermans. En we passen op de baby's nu ze op vakantie zijn. Want ze zijn dus op vakantie. En nou is de generaal, je tante Inez dus, die is naar de kazerne, en nu moet ik oppassen, maar ik bedenk me net dat ik een enorme belangrijke ... vergadering heb. Dus vroeg ik me af of jij misschien een uurtje op ze zou willen passen. (*hij pakt zijn huissleutels doet de voordeur open en legt ze onder de mat*) Ik leg de sleutels onder de mat bij de voordeur. Je weet toch waar ze wonen, hè? Robert en Karin, het is ... (*een luide piep*) hallo? Hè, verdorie voice mail.

SAM : Ook geen optie dus.

HARRIE : (*hij legt zijn mobiele telefoon op een duidelijk zichtbare plek*) Nee, die zit God mag weten waar in de kroeg met alle verhalen over Parijs. (*hij denkt even na*) Wacht ik heb een idee. (*hij rent het gangetje in en laat Sam onhandig staan met zijn duimen in de monden van de baby's – Harrie komt teruggerend met*

schone luiers) Kijk! Deze even eerst omdoen. Kom maar. Kom maar. *(hij heeft grote moeite met het openmaken van de luiers en probeert op allerlei manieren de luiers om de baby's te krijgen. Sam houdt krampachtig zijn duimen in hun mond – dan is het eindelijk gelukt)* Eh, Sam?

SAM : Ja?

HARRIE : Volgens mij zijn ze stil.

SAM : Ja?

HARRIE : *(gebaart duimen)* Dus...

SAM : Oh, eh... ja?

HARRIE : Doe maar heel voorzichtig.

SAM : *(Trekt zijn duimen terug. Fluistert)* Is er geen babyfoon?

HARRIE : Babyfoon? Wat moeten we dáár dan mee?

SAM : Nou, die kun je toch aanzetten en dan misschien dat-ie ... dan door... gekoppeld *(gaat steeds langzamer praten omdat hij inziet dat het onzin is)* kan ... worden naar je mobiel. En dat-ie dan...

HARRIE : Sam! Klets niet uit je nek. En bovendien ik zou het niet weten. We komen net goed en wel binnen. Ik kan niks vinden in dit huis. Denk je dat je de afstandsbediening van de TV hebt, druk je op de knop gaat het licht uit! *(krijgt een idee)* Maar dát is het!

SAM : Wat?

HARRIE : Eureka!

SAM : Wie?

HARRIE : Let op!

(Het volgende is afhankelijk van de technische mogelijkheden en de creativiteit van de techniek. Waar het op neer komt is dat Harrie een behoorlijk ingewikkelde constructie verzint die door de baby's in werking wordt gesteld als ze gaan huilen. Via knickers, wipjes, glijbaantjes, mixers, fluitketels, toeters en bellen schiet er uiteindelijk een pingpongbal (of iets dergelijks) naar de lichtknop. Dan gaat het licht uit. Afhankelijk hiervan ook de uiteindelijke dialoog.)